

# Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.04.2007, sp. zn. 20 Cdo 3516/2006, ECLI:CZ:NS:2007:20.CDO.3516.2006.1

**Číslo:** 95/2007

**Právní věta:** Vymožení pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce má za následek – kromě zániku pověření k provedení exekuce (§ 51 písm. c/ zákona č. 120/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů) – zánik exekuce (jako celku) jen tehdy, byla-li prováděna na základě exekučního příkazu jen jedním způsobem. Vydal-li exekutor více exekučních příkazů postihujících různé majetkové hodnoty, tj. prováděl-li exekuci více způsoby, pak v části odpovídající způsobům, v jejichž rámci k vymožení pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce nedošlo, je třeba exekuci zastavit (§ 268 odst. 1 písm. g/ o. s. ř.).

**Soud:** Nejvyšší soud

**Datum rozhodnutí:** 12.04.2007

**Spisová značka:** 20 Cdo 3516/2006

**Číslo rozhodnutí:** 95

**Číslo sešitu:** 10

**Typ rozhodnutí:** Usnesení

**Hesla:** Exekuce

**Předpisy:**

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Usnesením ze dne 30. 5. 2005 K r a j s k ý s o u d v Ústí nad Labem – pobočka v Libereci změnil usnesení O k r e s n í h o s o u d u v Liberci ze dne 14. 12. 2004 (jímž zastavil exekuci nařízenou jeho usnesením ze dne 10. 6. 2004), tak, že návrh povinného na zastavení exekuce zamítl. Zjistil, že již před vydáním usnesení soudu prvního stupně byly vymáhaná pohledávka, její příslušenství a náklady exekuce vymoženy, čímž exekuce podle § 51 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 120/2001 Sb.“), zanikla a o jejím zastavení poté již nemohlo být rozhodnuto.*

V dovolání – jehož přípustnost opírá o ustanovení § 238a odst. 1 písm. d) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů – povinný namítá existenci dovolacích důvodů podle § 241a odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. Je přesvědčen, že vymožením pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce zaniká podle § 51 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb. jen pověření exekutora k provedení exekuce, nikoliv však exekuce samotná. Usnesení o nařízení exekuce mu nebylo řádně doručeno a nenabývalo tedy právní moci, neboť na adrese, na kterou mu bylo doručováno, se v době doručení nezdržoval. Navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla

vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud věc projednal podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 3. 2005 (čl. II, bod 3. zákona č. 59/2005 Sb.). Dovolání – přípustné podle § 238a odst. 1 písm. d) a odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a § 130 zákona č. 120/2001 Sb. – je důvodné. Zrušil proto usnesení soudu druhého stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

### **Z odůvodnění:**

Podle § 51 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb. pověření (soudního exekutora) k provedení exekuce zaniká (mimo jiné), jestliže pohledávka, její příslušenství a náklady exekuce byly vymoženy.

Podle § 268 odst. 1 písm. g), části věty před středníkem, o. s. ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden.

S námitkou dovolatele, že vymožení pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce nemá paušálně (vždy) za následek zánik exekuce (jako celku), je třeba se ztotožnit. Z ustanovení § 51 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb. vyplývá, že v takové situaci zaniká pouze pověření exekutora provedením exekuce; závěr, že okolnost uvedená v § 51 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb. má rovněž (vždy) za následek zánik exekuce jako celku, nelze ze zákona dovodit. Není totiž vyloučeno, že exekutor vydal v dané exekuci více exekučních příkazů postihujících různé majetkové hodnoty a prováděl tedy exekuci více způsoby. Ve stanovisku ze dne 15. 2. 2006, sp. zn. [Cpjn 200/2005](#), uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 4, ročník 2006 pod č. 31, Nejvyšší soud v bodě IV. vyložil, že exekuce, v níž bylo vydáno více exekučních příkazů, se podobá situaci více vedených výkonů rozhodnutí, jež se liší jen způsobem výkonu a kde nucené vymožení peněžitého plnění vede k faktickému ukončení výkonu, v němž se tak stalo, pro ostatní však zakládá důvod k jejich ukončení zastavením výkonu podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. Pouze v případě, že exekuce byla vedena na základě exekučního příkazu jen jediným způsobem, má vymožení pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce v rámci tohoto způsobu za následek nejen zánik pověření soudního exekutora, ale též zánik exekuce jako takové.

Nelze se rovněž ztotožnit s (implicitním) závěrem odvolacího soudu, že zanikla-li exekuce provedením, je třeba návrh povinného na její zastavení zamítnout. V usneseních ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. [20 Cdo 2421/2004](#), a ze dne 25. 1. 2007, sp. zn. [20 Cdo 1886/2006](#), Nejvyšší soud vyložil, že existence nařízeného a trvajících výkonů rozhodnutí je zvláštní podmínkou řízení o návrhu na jeho zastavení. Jestliže výkon rozhodnutí zanikl (kupříkladu tím, že byl proveden), k řízení o návrhu na jeho zastavení již nejsou podmínky a toto řízení musí být podle § 103, § 104 odst. 1 a § 254 odst. 1 o. s. ř. zastaveno.

Námitka dovolatele (vznesená navíc teprve v dovolání), že usnesení o nařízení exekuce nenabýlo právní moci (neboť mu nebylo řádně doručeno), a proto řízení o jejím zastavení je zatíženo vadou uvedenou v § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř., ovšem důvodná není. Je výrazem ustálené soudní praxe, že zastavení exekuce není podmíněno tím, aby usnesení o jejím nařízení nabylo právní moci (srov. stanovisko Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18. 2. 1981, sp. zn. [Cpj 159/79](#), uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9-10, ročník 1981 pod č. 21)

Dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. byl nicméně uplatněn právem. Nejvyšší soud proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, odst. 3, věta první, o. s. ř.).

V dalším řízení odvolací soud především zjistí, kolik exekučních příkazů soudní exekutor ve věci

vydal a tedy kolika způsoby z těch, jež jsou uvedeny v § 59 zákona č. 120/2001 Sb., byla exekuce vedena. Zjistí-li, že byla vedena více způsoby, pak v části odpovídající způsobům, v jejichž rámci k vymožení pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce nedošlo, napadené usnesení z důvodu uvedeného v § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. potvrdí, a v části odpovídající způsobu, v jehož rámci pohledávka, její příslušenství a náklady exekuce byly vymoženy, usnesení soudu prvního stupně zruší a řízení o návrhu povinného na zastavení exekuce v této části podle § 103, § 104 odst. 1 a § 221 odst. 2 písm. c) o. s. ř., ve znění do 31. 3. 2005, zastaví (srov. obdobně též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2006, sp. zn. [20 Cdo 4/2006](#)).

Zjistí-li odvolací soud, že exekuce byla vedena jen jedním ze způsobů uvedených v § 59 zákona č. 120/2001 Sb. (tedy zpravidla na základě jediného exekučního příkazu), došlo vymožením pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce nejen k zániku pověření exekutora, ale též k zániku exekuce jako celku.